

Nr 243

Av herr **Braconier m. fl.**, om vissa åtgärder för effektivisering av det statliga utredningsväsendet.

Under föregående års höstriksdag berördes vid ett par tillfällen i interpellationer och av dem föranledda debatter vissa svårigheter som uppenbarligen gjort sig gällande inom några av Kungl. Maj:t tillkallade utredningar och kommittéer. Det gällde i synnerhet hur kommittéerna skulle kunna fullborda uppdraget inom rimlig tid samt i någon mån bedöma, vilken tid som skulle komma att åtgå till uppdraget.

Som exempel på svårigheter av denna art skulle också kunna andragas en sakkunnigutredning, som varit i verksamhet under 18 år. I fjorton årgångar av riksdagsberättelsen förekommer uppgifter att denna utredning beräknas vara avslutad »i början av innevarande år», »under första halvåret av innevarande år», »under den närmaste tiden», »under innevarande år» etc. Löftena kunde tydligen inte infrias utan utredningen nedlades 1953.

Fallet torde vara det mest eklatanta men skiljer sig endast till graden från ett stort antal liknande. Det torde icke vara erforderligt med något närmare studium av frågan för att klarlägga att sådana händelser är ägnade att äventyra utredningsväsendets anseende och dra ett löjets skimmer över det.

Av denna anledning förefaller det välbefogat att undersöka, huruvida icke från respektive departements sida åtgärder kan vidtagas för att åstadkomma större effektivitet inom de offentliga utredningarna. Bl. a. kunde mera allmänt tillämpas metoden att fastställa en tidsram för utredningsuppdragen. Endast i de fall där speciellt stora ämneskomplex skall behandlas och inget behov föreligger av att inom nära framtid få del av utredningsresultatet, borde avvikelser från denna regel göras. Givetvis kan man tänka sig att utredningar på särskild begäran finge tillstånd att fortsätta arbetet längre tid än från början avsetts, men redan skyldigheten att begära sådant tillstånd kan förväntas medföra snabbare handläggning av ärendena.

Samtidigt torde det kunna vara lämpligt att en allmän översyn verkställas av de utredningar som för närvarande finns upptagna i riksdagsberättelsen. Ovan berörda fall tyder på att vissa utredningar kan avvecklas utan olägenheter eller åtminstone bringas att snabbare än som sker slutföra sitt uppdrag. Som stöd för denna åsikt kan även anföras att det i

ett flertal fall, då exempelvis statsfinansiella skäl så påfordrat, varit möjligt att på mycket kort tid fullfölja omfattande och krävande utredningsuppdrag.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
dels att översyn verkställas av nu arbetande offentliga utredningar i syfte att avveckla sådana som icke längre fyller någon funktion, samt

dels att direktiven till offentliga utredningar fortsättningsvis i görligaste mån utformas med tanke på att arbetet skall vara slutfört inom bestämd tidrymd.

Stockholm den 26 januari 1955

<i>Jean Braconier</i>	<i>Henrik Munktell</i>	<i>Jöns Nilsson</i> i Bästekille
<i>Einar Hæggbloom</i>	<i>Ernst Ahlberg</i>	<i>Märta Boman</i>
<i>Karin Wetterström</i>	<i>Eva Karlsson</i>	<i>Erik Hagberg,</i> Malmö